

Dopisi.

Iz Barbančine u Istri.

Dne 23. proš. srpnja bio je u ovoj obćini izbor načelnika ili ti kako naš narod veli sudca (župana) te sestorice savjetnika. Načelnikom ostao je izabran g. Dragutin Kleva; savjetnici pak gospoda: Ivan Ruba, Sebastian Malabotić, Mate Bulić, Martin Perkot, Jakov Rojčić, i Mate Mirković Mrgan.

Protikandidat g. Kleve bio je g. Josip Batel. Izabiralo se je pismeno, jer je tako većina starešinstva zahtijevala akoprem se je prošlih godinah činilo sve ustmeno. Nekeji vele da je bila većina napućena, da se pismeno bira, jer da su već imali priprave cedulje pisane sve od jedne ruke. Nekeji tvrde također da kod ustmenog izbora bio bi ostao izabran načelnikom g. Batel. Ako je nekolicina mislila, da bi bio bolji g. Batel za načelnika, imali su se malo bolje vrtiti i govoriti otvoreno svoje razloge. Svaki ima usta. Kad se pako djela za napredak obćine i naroda ne valja je držat zatvorena, nego dobro je kazat istinu, ne obzirajući se na nikoga. Više njih su odlučili izstupiti iz starešinstva, jer nije izbor izpao po njihovoj želji. To bi žalostno bilo. Načelničtvo nemože ništa važnoga opraviti, ako ne po dovoljenju ukupnog starešinstva u punoj skupštini. Oni moraju radi toga ostat, da svojom dobrom besedom zabrane, da se ne učine stvari, koje bi bilo proti koristi i napredku obćine, a i proti narodnom hrvatskom duhu. Starešinstvo mora bit već radi toga složno, što će se u budućoj skupštini odrediti da li imadu načelnik i savjetnici dobiti plaću ili ne. Po zakonu (§. 24. obćinskog zakona od 10. srpnja god. 1863) ima biti služba bezplatna. Starešinstvo može pako u punoj skupštini dovoliti plaću kakovu hoće načelniku i savjetnikom. Ali ono nije obćino u manjih obćinah, gdje su dohodici maleni, pa gdje načelnik nima toliko posla koliko po gradovih. I u Barbani nebi smio dobiti načelnik plaće; g. Kleva pako neće za stalno nikakvu plaću htjeti, ako bi mu ju starešinstvo i ponudilo, jer je on bogat: pa mu zato netreba novca i od siromašnih kmetah, onda jer bi narod lahko mogao misliti, da se je on brinuo biti načelnikom samo da dobije kakovu plaćicu. Dosada istinabog je imao načelnik plaću; ali ako se pomisli da je g. Malabotić trudio 23 ljeta za obćinu, može se i utvrditi da je bio vredan i veće plaće. Neke bude također na ovom mjestu izrečena javna hvala gosp. Malabotiću u ime ciele obćine za njegovo noutrudivo poslovanje na korist obćine kroz 23 godine!

U kratko će se morat također imenovati mjestno školsko vieće. Opozorujem starešinstvo, da se ima u ovo izabrati trojica iz starešinstva ili zastupstva, onda da ima jedan učitelj i jedan svećenik iz obćine ustup u to vieće. Kad se bude izabirala ta trojica, od kojih jedan jest načelnik, neke se izaberu muži, koji znadu šta treba njihovomu narodu, koji misle u narodnom duhu. Barbanci, mi smo svi Hrvati, jer hrvatski govorimo, a i hoćemo da nazn

i škole budu hrvatske. Barbanci! Kad čujem da se većina od nas prokletim imenom *Šćavuni* krsti, čini mi se, da mi se majka proklinja, koja me je naučila, da hrvatski govorim. Ime *Šćavuni* to su nam Mletčići nadenuli, koji su naše šume izsjekli, da galije grade, na kojih su se mletačka gospoda po širokom moru u srebru i zlatu obućena vozila; ovo ime su nam Mletčići dali, koji su naše otce daleko peljali okovane na galijah, na kojih su se morali do krvi navoziti; ovim imenom su nas Mletčići nadarili, koji su naše najbolje zemlje po sili, strašeci nas svakojakimi kaštigami, uzimali, nas pako vrhu toga silili, da njim ova polja zabadava (za niš) težimo i obđelavamo. Pak mi da nosimo ovo ime?! Barbanci, recimo za zadnji put, mi se nećemo više zvati imenom, kakvim su nas oni krstili, koji su nas u ona vremena blizu crkve zatvarali da sagrijemo kad jih već nismo htjeli služiti, koji su naš kruh jeli pak nas vrhu toga varali i s nami se rugali, jer smo slobodni ljudi. Mi govorimo hrvatski i zato smo Hrvati, kako su Francezi oni, koji francezki govore. A jer smo Hrvati, hoćemo da nam budu i škole hrvatske! Kad mi našimi žuljevi školu, učitelja i činovnike (impiegata) uzdržavamo, imamo i sveto pravo zahtijevati, da se naša narodnost i naš jezik štije u crkvi, u školi i po uređih (oficijih).

Naš se je narod u istini zgrozio, kad je dočuo da će ovamo doći jedan učitelj rodom iz Rovinja, koji neće moći našu djecu u našem materinskom jeziku podučavati. Tim više smo se pronačudili, da se baš u Barbanu šalje učitelj, koji nije bio dobar za Novu Bašku na otoku Krku. Zar smo mi možda gori od drugih, da se baš nami slama nameće, ili nisu možda naša djeca vriedna boljeg učitelja? Zar smo zbilja osudjeni biti tudje nakovalu? Vidi se, da slavno zemaljsko školsko vieće nepozna ili neće da pozna naše okolnosti u Istri, jer je ovom odlukom dokazalo, da se s nami smie raditi, kao da smo mi talijanski narod. Neke dođu poručka gospoda ovamo u skupštinu našeg starešinstva, pak ćemo vidjeti, dali budu rekli da sme Talijani ili Hrvati, kad budu vidjeli biele hrvatske benovreke i čuli liepi hrvatski govor. Pak neke dođu slobodno i Talijani iz Rima i Florence osvjeđujući se, da li smo Talijani ili Hrvati. Da bi nas malo pohodit došli, nebi u svojih knjigah pisali, da smo čisti Talijani, a naša zemlja da pripada Italiji. Čas je, da svijet znade, šta smo i šta hoćemo; ali himboni svijet neće da znade za istinu.

Za danas hoću ommuknuti; ali mislim se u kratko još oglasiti ako „Naša Sloga“, štitalica naših pravah, bude dobrostivo moja pisma primala. *)

U Pragu mjeseca srpnja.

Akademicko društvo „Hrvat“ dovršilo je sretno ovogodišnje djelovanje.

*) Izvolite nam više puti pisati; dapače umoljavamo i drugu gospodu da nam porovti iz naše zapušćene Istre pošilja. U Barbani pako ima gospode, koja po drugih novinah pišu čak i o znastvenih stvarih, pa bi dobro bilo, da se i nam takah oglasie.

Kod posjeduje glavne skupštine izvjestio nas najprije tajnik o radu društva. Odborskih sielah bilo je redovnih 6, jedno izvazredno. Sastanakah bilo je u sve 5, jedna glavna skupština i 4 predavanja.

Dalje izvjestio blagajnik financialni dio društva t. j. u društvo unišlo je u sve 40 f. i 43 novčićah zaostataka imade 13 f., za buduću godinu imade u blagajni 7 f. 69 nov.

Napokom nam knjižničar pročitao stanje knjižnice. Časopisah hrvatskih imade 10 a 81 svezak raznih djelah u jeziku hrvatskom i nešto u slovenskom.

Članovah bilo u sve 25, što je svakako za Prag liepi broj.

I istoj skupštini prodade društvo upravu i imovinu predsjedniku, koji ostaje u Pragu. Poslje oficioznog diela sledio je zabavni, koji je te večeri nadkrišio sve dosadanje, čemu doprinese ne malo 30 primorskih Hrvatah radnikah.

„Hrvat“, kako se iz navedenog zaključiti dade, radio je po opredjeljenih mu zakonih, stupao je polagano nu stalno po poduzetaj si stazi.

Svrhe nije postignuo, jer se ta u toli kratko vrijeme postići nedade, a niti si je ikoji od članovah utvarao, da bi se moglo nešto takova u kratko doba postići; treba tu rada, marljivog rada, uztrajnog nastojanja pak ćemo veselo uzklknuti: nismo radili badava!

Kako rekoh, bilo je ljetos 25 članovah, nu većina tih odlazi, da se neopovrati; nekeji su svršili, drugi idu suplirat, a treći ne mogu se radi raznih okolnostih povratiti.

Bilo bi dakle želeli, da se čim više novih silah amo doseli, osobito vriedi to za istarsko Hrvate, dok njim nebude sudjeno učiti u Zagrebu.

I drugi je jedan razlog, koji zagovara, da se hrvatski mladići u Prag pošure. Čitali smo najme u jednih novinah dopise iz Praga, u kojih se vabi vrst mladeži, koja bi imala „Hrvatu“ na put stati. Radila je i ljetos ta klika u Pragu proti „Hrvatu“ i osnovala nekakvo poddruštvo, izmamila dapače dvojicu malovriednih članovah „Hrvata“, nu niti je postigla nebratskog cilja da najme „Hrvata“ i što je njegovo uništi, a niti će njoj to u buduce za rukom poći, pa makar nas ne bilo mnogo; mi ćemo njoj ako utreba pokazati, što smo, držeći se one stare hrvatske: „malo nas je, al smo ljudi.“

M—č.

Slavenski rat za oslobođenje.

Rusi su prevallili Balkan! Ako je njihov prelaz prieko Dunava bio velik i znamenit događaj, to je prelaz prieko Balkana još veći i znamenitiji. Ta dva događaja vriede toliko, koliko dvie velike dobivene bitke, jer se računalo, da će kod svake od tih dvieh prigodah morati izgubiti barem kakvih 20 do 30 hiljadah ljudi, a ono jih nisu nego jedva koju tisuću. Kod balkanskog prelaza osvjetlao si

(5) PODLISTAK.

POP MARKO
pučki svjetovatelj.

Istarska pripoviest. Napisao Nadan Zorin.

Jednoš dodjismo u njegovu kuću. Onoje nam pokazava svoju malu biblioteku ili ti knjižnicu. Imao svakovrstnih knjigah. Imao i liepih hrvatskih pripovjedćicah za školsku mladež i puk. Neke porazdielio i nam. Mani dade: „Trnskova Kriescnice“ i „Tomazeovo iskrice“ rekavši mi: „Čitaj ih marljivo, preliepih i preplemenitih čes naći u njih misli. Ja ih znam već sve na izust...“ Liepo smo se onaj d. n. proveselili kod njega. Svojim govorom i svojim uljudnim ponašanjem nama svima prirasao srcu. Nikad ne zaboravi onih rieči, koje nam reče na razstanku ozoga dana:

— Drugovi moji marljivo čitajte našu knjigu. Vidjet ćete, kako je sladka. Nabavit ću još drugih knjižicah ako Bog dade. Ti školska mladeži, osobito imadu biti sa mnom buduća braniteljica našeg zamenarenog paka u Istri. Sada je vrijeme. Uči se. Sjetni narod, potiči ga na čitanje. Narod neuk

duševno driema, jer neima mislih, a boz misli i težnjah neima duševnoga života, neima velikih, sjajnih djelah! Učite čitanju ne samo braću si nego i sestru. Ugledajte se u moje selo!

Na razstanku pružismo mu ruku i zavjerismo se tvrdo, da ćemo ga slušati.

Podje u Goricu i posta bogoslov. Tamo usavršio svoje znanje. Hrvatska tamošnja i slovenska mladež jako ga ljubljase. Kad se vratio u kolovozu kući, donio nam liepih drugih hrvatskih knjigah. Objeručke ga dočekasmo. Još kao učenika ljudi ga ljubili a sada kao „žakna“ još više. Pozivali ga sad u jedno sad u drugo selo, a žakan Marko posruda napućivao i zagovarao. Svaka mu zлата vriedila. I moj otac ga ljubio.

— Vidiš Luko, da bi bio imao pameti, bio bi i ti danas takvi gospodin, govorio bi mi otac.

Mene su doista svrbile njegovo rieči, kao mi je bilo al šta sam htio? Za tućom uzalud je zvoniti...

Moj otac me ožonio. Tom prigodom pozva Marka sa njegovimi drugovi — pjevači. Mililo se momu ocu hrvatske i slovenske pjesme, a povrh toga je želio čuti, kakvu dobru iz Markovih ustih. Znao je dobro, da ga je vriedno slušati. Dragi Mirko, da ti do sjutra pripovjedim, nebih uspio, što je svo Marko na mojem piru govorio. Reći ću ti samo

poglavitiije stvari, ali uz to valja mi primjetiti da je na mojem piru bilo i gospode premda malo, kmetah i djakah.

— Tvoj otac mi nije mogao veće usluge učiniti nego mi je učinio, pozvavši me na ovo tvoje veselje. I tuj ću ako Bog da kakvo zrno posijati. Vratiti će vam miho za drago. Kad promisim, bit čete i vi moji uzovnici, reče mi Marko.

Veselje započme. Svi se posjedaju za stol. Bilo nas je oko stotine. Jelo se i pilo, smijalo se i pjevoljilo, samo kadšto iz jednoga kutića ozvalo se kakvi: „Avviva“. Prama svršotku zaređile napojnice. Svatko morao napiti „napojnicu“ mladim zaručnicima. Dodje red i na Marka. Svi unj upreše oči. Marko usta, digne u vis čašu i napi sljedeću napojnicu:

Luko! vjerni drug tvoj Marko:

„Dobarah ti trista lall —
Dobromu se uvijek nadó
Jedi nikad to zadješi
Sa ničoga nikad strada.“

„Zdravljem vlek ti tielo crvalo.
I dub reć u njem bije,
Sve što tielo plod ti dalo,
Tamo najbje gdje ma sila.“

„Našo ti liepu drugu
Bila uper domo tvoj,
Gostila ti s srcu tugu,
Bila dika reću svoga.“

O uzgoju livadnoga glasnika

(livadnoga repca, *alopeurus pratensis*.)

Nakan sam ti danas, dragi moj poljodjelce! uzpisat uošto „o livadnom glasniku.“ Dakle slušaj pozorno i vruži:

Livadni glasnik je vele sličan mačjem repcu (phleum pratense).

Svojstva ove trave jesu sljedeća: 1 što spada medj dobre livadne trave; 2 što mnogo godinah na jednom (posijanom) zemljištu uztraje; 3. dobro se obokoroni to jest duboko svoje koranje u zemlju pušća; 4. proljećem tako da se u dobrim godinah može brzo (naglo) tako, da se u dobrim godinah može tija tri puti kositi; 6. vlat mu je listnat i 63 c. m. (2 stope) dug; 7. daje mnogo sjemena — rjeđu spada u najplodovitije i najbolje livadne trave, jer ga konji i govoda sa golonom pohleposću žderu.

Prem se tako ova trava odlikuje, to ipak ima i ona neke pogriješke, a te su, naime: 1. što zahtjeva dobro i izvrsno gnojnu zemlju; 2. što sa tek treća godine sasvim iz sjemena razvije, radi čega je slabo gospodar korisna na oranica, ali je zato korisna na livadah (bile sad livade privremene ili dugoročne).

Livade, koje obiluju sa ovom travom, daju izvanredno veliku korist gospodarju (poljodjelcu).

Zemljište (tlo) i gnojenje (dubrenje). Ova trava ljubi promješano tlo od ilovača i pjeska pa uz to ako ima i crnice (humusa). Isto (tlo) ima bit dobro i duboko obdajelano.

U obće se može reći: da se za travu ima isto tako zemljište prirediti t. j. obdajelati, kao i za žitarice (n. pr. pšenicu, ječam, zob itd.)

Gnojiti se ima pod ovu travu obilno ako želimo, da nam ista daje mnogo siena. Gnoj gledaj, da ti je mješanac, jer na ovakomom (gnoj) vrlo dobro uspijeva.

Takodjer ljubi, da se osokom (gnojnicom) što češće poljiva. Mnogo puti se ima i voda na ovakovu travu (t. j. na livadu) napuščati. Nu opet nesmieš previše, jer joj mnoga mokrina škodi.

Dobra gnojilba pod ovu travu (i u obće kod svih) korisna je sa dva gledišta: 1. uzdržava zemlju potrebitu vlagu; 2. uzkorava rasteenje posijane trave.

Dakle gledaj, da ne samo dobro proreš i urediš svoju zemlju (livadu), već ju dobro i pognoji, tada znaš, da se nećeš kasnije pokajati, jerbo će ti se trud i trošak znatno izplatiti.

Sjetea. Ova trava sije se u jeseni (u mjesecu kolevozu i rujnu) a razloga, što će sjeme isto godine niknuti, i tako će si više vremena zadobaviti, da se u zimskoj vlazi dobro ubokoroni.

Ovo pravilo vrijedi za sve livadne trave.

Način sjete. Sije se na omaško (t. j. rukom) i to pomješana sa drugim travam.

Na jedno jutro ide sjemena 5 Kilograma i 4 Dekagrama do 5 Kg. i 50 Dg. (3—10 ¹/₂), a 2 Kg. i 52 Dg. do 2 Kg. 50 Dg. (4 ¹/₂—5 ¹/₂) kod sjanja u redovi za goj sjemena, pri čem su redovi udaljeni jedan od drugoga 32 c. m. do 37 c. m.

Buduć da so sjemenje ove trave pri sjanju lakko jedno drugoga hvata, preporuča neki gospodarski pisac, Sprengel, sasvim ga pomješati sa zemljom. Nu ja sam godine 1876 izkusio, da je k tomu pjesak mnogo prikladniji.

Zetva i uporaba. Većinom se rabi ova dobra trava za sieno, koja se kosi u početku crvtnje i to u lipnju (kadkad u srpnju). Može se sa jednog jutra dobiti dobrog siena 20—25 ct. i to u dvie koritbe.

Zetva i sušenje sjemena biva isto tako, kao i kod mačjega repca (phleum pratense).

Budeš li, mili brate, uzgajao livadnoga glasnika po ovih pravilih, tada ćeš si zajamčiti ovaj dobroj livadnoj travi dobro uspijavanje.

Deder pokušaj! Vazda troj iskreni prijatelj

M. Vozić.

Opaska: Sjemenje od dobrih livadnih travah prodaje čestiti trgovac gosp. Julio Durr (prije Karl Schmidt) u Izbijani. Ja ovog čestitoga trgovca što toplije preporučam gospodarom.

Različite vesti.

Naš Prear. g. Biskup J. Dr. Dobrila pohodit će i podjeliti sv. Krizmu u sljedećih mjesecih: dne 22. Avgusta u (rdem-Selo, 23. u Linduru, 24. u Gradišću, 26. u Pčinu, 27. u Svetivanu, 28. u

A. KARABAČ Vlastik.

Žminju, 30. u Svetom Petru, 31. u Kringi, 2. Septembra u Tinjanu, 3. u Trvižu, 4. u Zamasku, 5. u Kašćerju, 6. u Bermu, 7. u Starom-Pazinu, 8. u Pazinu.

Umrlj su dne 22. t. mjes. u Bujah, M. & g. Mat. Godina, umirovljeni katehet; a dne 26. t. m. u Kastvu M. & g. Josip Dukić, umirovljeni župnik. Da počivaju u miru!

Spomenik morovodji Tegethoffu, koji je nazad 11 godinah na Viškim valovim, hrvatskom mišicom izrojevno prem slavnu pobedu proti napadajućim Talijancim, razkrio se u Puli dne 20. o. m. Svečanosti prisustvovaše Njeg. Visost Nadvojvoda Albrecht, namjestnik barun Pino, pokojnikov brat generat Tegethoff, c. k. oblasti i više obćinah dalmatinskih, a najvrva občina Viška.

Kakvih znadu Kozaci! Kako pišu iz Bukurešta u Vlaškoj nekim njemačkim novinam, tamo da su se do suzah nasmijali jednoj kozackoj, kad su onomadno onud projašili oti najvrstajiji ruski vojnici i prvi europski konjanici. — Neki Kozak najeo se i napio do sita u nekoj krčmi, pak zajašio konja da ide. Sietiv ga krčmar, da nije platio, Kozak se počeo za usima, izradi iz džepa strašno amazanu kocu i hoće da namiri svej račun; ali eno, na jednom mu se konj srusi na tla, kao da ga je kap udarila. Kozak se proseneti, stade obletati oko konja, zvati ga, drmati, dizati; ali sve badava, konj tobože mrtav pa mrtav. Kozak nedobiva konja od vlade, nego mora si ga sam nahaviti, pa što će sad u tudjoj zemlji bez konja, bez novacah, a k tomu još u živu ratu? To se kosnulo milostiva srdca oko stojećeg svieta, pak u tili čas složiše malu svoticu srebrnih rubaljah, da ublaže razutueno tobože kozacko srdce, a i sam ga krčmar podvori još nekom kupicom ponajboljega vlašakoga vina. Kozak, zahvaliv se svojim dobroćincem, skino sedlo sa konja, vrže ga na ramo zajedno sa sulicom i ode, a sviat ga gleda i žaluje. Kad bude podaleko od krčme kakvu tisuću korakajah, okrene se i zadrživa baš po kožački što je krepče mogao. I oto čuda, na to znamonje mrtav tobože konj ustane i poleti kao striela k svojemu gospodarju, koji uzjaši, pozdravi mašur rukom začudjene gledaće, pa odprai sa svojom čotom prama Dunavu na Turko. Od to doba da se onaj krčmar nemože donatužiti na Kozako i na njihove djavolske konje.

Dvje knjižice za mladež izišle su nakladom knjižaru Mućnjaka i Senflebens u Zagrebu, i to: 1. „Djetinji vrtić“, zabavne pripoviesti dobroj djeci, napisao jih i sabrao učitelj Lj. Tomšić. II. svzrak. Ciena u tvrdom vezu 40 nvč., sa zlatorezom 50 nvč. 2. „Potočnico“, napisao Jos. Lj. Varjačić. Ciena ista. Obedvio ove knjižice vrlo su lijepe i zabavljive, pak je radi toga što toplije mladeži preporučamo.

Hrvatsko domaće platno izložit će za prvi put na parizkoj svjetakoj izložbi zagrebačka širna L. Baumgärtner.

Riža raste i u Hrvatskoj, kako pišu „Puško novino“. Gosp. Demattch, trgovac u Zagrebu, rodom Talijan, a veliki prijatelj gospodarstvu, pokušao to lani na Averspergovu zemljištu u Mokricah, gdje je od jednoga saganu posijano riže dobio 28 vrganah. Ljetos je posijao pri zagrebačkom kolodvoru 75 kg. kinezke riže, koja u vrlo našem podnehlju liopo uspijeva, premda je sjeme stiglo 20 danah kasnije. Ovaj pokus svakako je znamenit po naše gospodarstvo.

Pregled tršćunskoga tržišća.

dne 31. Julija 1877.

	OD for. int.	DO for. z.
Vesak primorski i ugarski . za 100 Kilogramah	129	132
Kafa Portoriko	106	114
S. Domingo	88	112
Rio polsg vrsti	52	53
Cukar austrijski	43	50
tućeni	—	—
Cvrtloje trave buhaće (Grisantomo)	—	—
Narand skrinjica	2 50	—
Karube puljezke za 100 Klg.	9	10 50
lovatinske	5	6
dalmatinske	—	—
Smokro Kalamata	9	11
puljezko	—	—
Limuni skrinjica	5	8
Bademki iliti mendule puljezke . . . za 100 Klg.	89	92
dalmatinske	—	—
Lješnjaci	31	34
Sjilve	23	28
Pšentosa ruska	14 50	15 5
ugarska	14	14 50
galaska	12 50	13
Kukuruz (turkijski) ruski	7	7 50
ugarski	7 75	8 25
Raž	7 50	8 25
Jočam	7 40	—
Zob ugarska	—	—
arbanaska	7 50	—
Pasulj (fazol), polsg vrsti robo	10 50	11
Dob	—	—
Leća	9	11
Oriz talijanski	20	26 50
inglozki (kitajski)	15 75	18 50
Vuna bosanska	120	130
morejska	130	133
arbanaska	130	—
istarska	—	—
Dasko koruško jelovico	52	94
stajersko	44	54
Grolo	12	15 50
bukovico	8	—
Uljo italij. nizje vrsti za 100 Klg.	52	54
„ najbolje	71	72
„ srednje vrsti	63	67
dalmatinsko	52	—
istarsko	32	33
Kameno uljo u barilah	17	17 50
u kasotah	20	—
Kalo strojno naško	178	200
suho volovo naško	107	134
dalm., ist. i bos.	72	123
janjeće naško za 100 komadah	95	105
dalmatinsko	60	80
kozjo	75	92
vuneno slano za 1 Kilg.	50	60
suho	49	59
zečje za 110 komadah, u srebru	25	27
Bakalar za 100 Klg.	36	43
Sardelo i baril	16	24
Vitriol modri	36	37
zeleni za 100 Klg.	5 50	6
Maslo	84	92
Loj dalmatinski i naški	69 50	57
Čajo	—	—
Mast (salo rastopljeno)	57	58
Slanina	—	—
Hakija etiljar (100 litarah)	30	31
Galvrič istarski	8 75	9 25
Ruj naški za 100 Klg.	9	9 50
istarski	15	16
Lifke od javoriko	31	46
Vinske strogine (Gripula) sploh	30	37
Med	13 50	15
Šamber (jabučice od javoriko)	3 75	9
Pakal baril od 100 Kilg.	17 75	23 5
Čuoje (širaco)	—	—
Kistram dalmat. za 100 Klg.	—	—

Griena bol, kašalj, hreputavica, promuklost, nazeb, zadavica, rora, zapala ustih itd.

mogu se u kratko vrijeme izliječiti rabljenjem

NADARENIIH

PRENDINIEVIH SLADKIŠAH

(PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi P. Prendini ločbar i ljekarunik u Trstu.

Većma poznati etiljar, preporučnik itd. Prendinih kašičah zobih, naravno jutarnje hreputavice i glicih zapala nastaje kao za čudo uzamajem ovih sladkišah.

Opaska. Valje se paziti od varaljah, koji je ranatijeja. Zato valje ovaj puti Prendiniere sladkiše (Pastiglie Prendini) dobiti glodati, da bude za omakno kettje (stara) moć popiti. Inaki kazni ih sladkišah ina utječe na jednoj strani Pastiglie a na drugoj Prendini.

Prodaje se u Prendini-voj Učkaruni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste). — A istan Trstu debiteja se: za Ricci kod Prodaca Učkaruni i kod Jacoba i Pastiglia mitrođijara. — u Gorici kod Zanetti-a, Pezzari-a, Kerpaza i Kizera. — u Puli kod Wambemazza ljekar. i Schramera mitrođijara. — u Malom Lozjuju kod Vrtičari-a. — u Pazinu kod Liraa. — u Zadru kod Berčić-a Berčić-a. — u Šibeniku kod Berčić-a i Mitrođija. — u Splicetu kod Velpina. — u Korčuli kod Zanetti-a. — u Makarskoj kod Pejanca i u ovih beljih ljekarzah iliti apotecijah.

Ciena 30 nvč. kutijici zajedno sa napatkom.

Izdavatelj i odgovorni urednik L. TESTEN.

Tisk. SINOVI K. AMATI.